

צורה גורמה: בהר-התוקנה" (שכ' ט' -) הערה

ת"ד

1. בהר-התוקנה: אצף ונתחלף
2. דקדוק 'ום וכוללים, דקדוק זה שלילי, אולם

אל מן מורה, מלמד הר סיני

3. בתוקנה" - (פבר' ה - I)
(כפכ' א - ג)

4. "אגבם אצרה בלום" (דמנה ז' צ' לן) (כו', צב)

5. בטון ← מה זה ?

6. מס' במצד ← הפג'ו למס' גמ"ם
← פ' צ' מהו? למה נ' מן באמצע הערך?

- גם בתוכה

- אולי גם ה' מ' ?

7. אגבם אצרה בלום } במור
I, II ← פ' א

- למה כן בלום מלפ"ם

- הפק'יה של המורה

8. אמרו משגב

9. ברז ה' מ'ם

10. טון/אה - אונ'א - צברים: ספר התינוק, מס' אודל, ג"ל

11. סיפור צצקה מכתובות

12. מלמדים מ' דקדוק סוג

13. אצרה אל יבוללים ?

כאלו העמים היו ארזים בארץ כנען לפני שבאצו:
= כל גר'הם ומעש'הם היו לשם ~~עבדות~~ עבדות לרה ורה האלמאה.
וכלמאו לבנות ג'ר, הרי האבן הרמאנה שהנמו היה לשם
עבדות לרה, ומ'ר היה שורה רח האלמאה בג'ר הלה, וה'ה
מאמא אמר לו מה שנמצאו בגורן הק'ר.

ומפני אמרן הקב"ה אמר לנו אמר הארץ ויהלכו כמין
אמ שביננו, כמו אמר לרה אהלסור אונגה במקום סומאה.
לכן, ש'מא נאמרו בק'רוה גר'הם שפ'ו כמין כמאם לב'ר'ר
לפאורו ג'ר שורה רוח האלמאה שנגנה לשם ע'ר, ו'ל הכרח
לפרוס הק'ר הלה ו'ל אמר ואלמנו גלס הקצולה, גלס אמר
מ' וק'ים. - - -

ולכן כל מ' לבונה בג' או רוצ'ם אדלור אזיה מדלה
יאמר בפ'ו שהוא גונו הק'ר לעבדותו של נל"ג וכ' צבר אלס
עולה, יאמר שהוא עולה מ לשם למ"ם, וצ"י כ' ילרה כח
הקצולה מ בימו וא' מעש'ו - ו'ה'ה לש רח שלום.

אם הפסוק ב"פרשת כי-גבלו":

= כ' גרנו ג'ר אצל ודל'ה מעקה למעקף - (כ' 8)

- מ: מאכור - א'ל צריך לכבד אמר אלמו כמאכה
  - ל: צול - שניהם צריכים חקבל צול מאכור למ"ם
  - ק: קצולה - יל לצאום להלראג אורר קצולה בג'ר
  - ה: 5 - ו'ל אדלור כל לרה לש כל 5 החוליס שה'
- ב'רף אלמנו א'רם.

ולו הפ'ם היח'יה ← מעקה בת"ן.